

mítoszokban hátbadöftek
amit elvesz a természet
lapockám pajzsa körül
védtelen szív s agyam héja
vesztemnek féreg örül
földsavaknak csak kemény a
zsírvelőt rejtő kobakom

betonhoz adj folyton vizet
s az ész e hiú kelvirág
a felhőgaluskák felett
didergő léha holdvilág
fényénél teleírja
bánattal költött örömmel
fogyhat erdők papírja
kerengő vízben áttelel

mi adja vajon a tüzet
melyben égföldi üzenet
metaforában lapul
takarja sugárzó homály
vett az élet alapul
a szellem síkján a kovász
kovácsolj akár kardot
nem árt damaszkuszi penge
valója mítoszt alkot
jákoblétrán égbe lengve